

בס"ד יח' מנחם-אב ה'תשפ"ו

הדלקת נרות - 19:19
צאת השבת - 20:09
רבנו תם - 21:02

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' 1313

@ ביום שני התרת נדרים ראשונה, 40 יום קודם ראש השנה.
@ להקדשת העלון או השיעור בלויין לרפואה, לברכה והצלחה. זיווגים הגונים או להבדיל לעיני יקירכם, התקשרו למערכת 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת והצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות ניי

פרשת עקב

כפס"דיו: "ותאמר ציון"
(ישעיה מט')

שבת זו
"השניה דנחמא"

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין
של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

מענייני הפרשה:

- ← ברכה והצלחה כשכר טוב על שמירת התורה.
- ← דברי מוסר על מעשה העגל, שבירת הלוחות ותפילתו של משה.
- ← הלוחות השניים והבדלת הלויים לשרת בקודש.
- ← חזרה על הניסים במדבר, והזכרת שבחה של ארץ ישראל.
- ← פרשה שניה של "קריאת שמע" ואזהרה נוספת על שמירת התורה והמצוות.

"והיה עקב תשמעו"

"והיה" - לשון שמחה; "עקב" - לשון נמיכות, כי העקב הוא המקום הנמוך בגוף. אף אם תשמרו את המצוות ברמה נמוכה, בלי להבין את משמעותן וטעמן, אבל תקיימו אותן בשמחה, יקיים ה' את בריתו "אשר נשבע לאבותיך" - שהם בבחינת ראש, ויחשב לכם הדבר כאילו הגעתם לשורשים ולטעמים של הדברים.

"והסיר ה' מורך כל חולי..."

ממך כל חולי ר"ת חכם לרמוז שאמרו חז"ל מי שיש לו חולה בביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים. (פנינים)

"זית שמן ודבש" (ח' - ח')

החלב נעשה ע"י שהדם נעכר, אך הוא מזין ובריא, הדבש נעשה ע"י הדבורה הטמאה, והוא כל כך טוב שאפילו אם נופל שרץ לתוכו, הריהו נאבד ונעשה טהור. אומר רבי מאיר שפירא מלובלין, זאת הסגולה של ארץ ישראל, **כמו שהחלב והדבש באים מהטמא ונעשים טהורים, כך ארץ ישראל סגולתה להחזיר את החוטאים בתשובה.**

"ארץ אשר אבניה ברוך"

כן דרשו חכמינו על הפסוק 'אל תקרי אבניה אלא בונים, אלו **תלמידי-חכמים** שעוסקים בבניינו של עולם ומחדדים זה את זה כברזל" (תענית ד).

"ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה"

אם תהא ברוך **"מכל העמים"** ולא **"ככל העמים"**, אז "לא יהיה בך עקר ועקרה". אך אם תבקש להיות ככל העמים, סופך שתתבולל ותיטמע בגויים. בנך יתחתן עם נכרית, בתך תינשא לגוי, והם יהיו כעקר ועקרה, שצאצאיהם יהיו עקורים מעם ישראל.

"ועתה מה ה' א-להיך שואל מעמך כי אם ליראה"

תפילת שחרית נאמר: "ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך". וקשה: הרי בדי"כ **היראה באה לפני האהבה**? תשובה: כאן מדובר לא על יראת העונש, אלא על יראת הרוממות (ליראה את שמך), ויראה זו באה רק אחרי האהבה. (לב אליהו)

הסיו ממשל מדור עמי!

העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"את ה' אלקיך תירא" (י' - כ)

עד שבא רבי עקיבא ולימד "את ה' אלקיך תירא" - **לרבות תלמידי חכמים** (ב"ק מ"א). כלל הוא בכל התורה, שהמילה **"את"** באה לרבות, ואומרים בשם רבי ישראל סלנטר, אם כן, כאשר כתבה התורה "הוכח תוכיח את עמיתך", היא באה לרבות את המוכיח עצמו, שקודם בואו להוכיח את זולתו, יוכיח תחילה את עצמו.

"ואתפס בשני הלכת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לטיבכם" (ט' י"ז)

מצינו במדרש שאף על פי שכל האותיות פרחו מן הלוחות ולא נשארו אלא שברי לוחות, הרי הדיבור: "זכור את יום השבת לקדשו" נשאר שלם. לפיכך אומרים אנו בתפילת שחרית של שבת "ושני לוחות אבנים הוריד בידו וכתוב בהם שמירת שבת". היינו: בשני לוחות האבנים שהוריד משה רבנו מהר סיני עדיין היה כתוב בהם **הדיבור על שמירת שבת אפילו לאחר שנשברו.**

"והיה עקב תשמעו"

"עקב" - זה בתחתית הגוף. שמיעה היא בראש האדם. בא ללמדנו שעבודת ה' מתחילה מלמטה ועולה שלב שלב בבחינת "סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה".

ואין **"והיה"** אלא לשון שמחה בעבודת ה'. עוד **"והיה"** זו השמחה האמתית כשקורבים לקב"ה. (שלמה אלביליה הי"ו)

"כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם" (ח, ג)

לא על הלחם החיצוני הגשמי חי האדם - "כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם" - כי אם בזכות הדיבור שיצא מפי השם-יתברך בשעת הבריא, הנותן כוח קיום ללחם, שכן כוח רוחני זה הוא המזון לנשמה.

"ועתה ישראל מה ה' א-להיך שואל מעמך..."

מכאן אמרו רז"ל (מנחות מג ב) שחייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום, שדרשו אל תקרי **"מה"** אלא **"מאה"**, כלומר מאה ה' אל-היך שואל מעמך.

פינת הנזרים והפתגמים

השחירו פניו פשוטי קדרה =

פניו החליפו גונים מבושה. קדרה = סיר, פלי לבשול. דוגמה: קשהעדה הוכיחה את אשמתו של מפקדה במשפט, פניו השחירו פשוטי קדרה.

מקור: פניו שפמו: ה' אלהים, אל-תשב פני משיחיד, זכרה לחסדי דוד עבדך (דברי הימים ב' ו) מיד נענה. באותה שעה נהפכו פני כל שונאי דוד פשוטי קדרה, ונדעו כל העם וכל ישראל שקח לו הקדוש-ברוך-הוא על אותו עון [שפת ל, א]. (ניבונכו)

”אל תקר’ הליכות אלא הלכות” הלכות השלמת מאה ברכות בשבת

א. ירבה בשבת בפירות ומגדים ומיני ריח, כדי להשלים מנין מאה ברכות. וגם הנשים צריכות להשלים מאה ברכות, ואם אינן יכולות להשלים, מאה ברכות בברכת הפירות, תתפללנה גם תפלת מנחה. [ילקו”י].

ב. אחר ברכת המזון יש נוהגים לחזור ולברך ברכת הריח. ונראה שזהו כשהסירו מעל השולחן עצי הבשמים אחר שבירך עליהם לפני הקידוש, וחזרו והביאום לפניו אחר ברכת המזון. אבל אם היו מונחים כל הזמן על השולחן לפניו, אין לחזור ולברך עליהם אחר ברכת המזון, מכיון שלא הסיח דעתו מהם. והיודע בעצמו שהוא עתיד להריח אחר ברכת המזון, אפילו אם הסירו הבשמים מעל השולחן וחזרו והביאום על השולחן אחר ברכת המזון, אינו רשאי לברך עליהם, אם לא הסיח דעתו מהם. ואף על פי שיש אומרים שברכת המזון נחשבת היסח הדעת לענין ברכת הריח, מכל מקום כיון שיש חולקים, לא יהא אלא ספק וקיימא לן ספק ברכות להקל. ומברכים ברכת הנותן ריח טוב בפירות על לימון שיש בו ריח טוב.

ג. הנוהגים לברך על דגים וכו”ב לאחר הקידוש קודם ברכת המוציא, יש להם ע”מ שסמכו, אך יזהרו שלא יאכלו שיעור כזית, שלא יכנסו בספק ברכה אחרונה. ואם אכלו כזית לא יברכו. ד. אף על פי שצריך להשלים מאה ברכות בשבת בפירות ומגדנות, מכל מקום אין לברך על הפירות שלפניו, על כל פרי ופרי בפני עצמו, כגון אם בירך בורא פרי העץ על תפוח, אינו רשאי לברך שוב על אגס, וכדומה. וכן אינו רשאי לאכול פרי ולברך לפניו ולאחריו, ומיד לאכול פרי אחר, ושוב לברך עליו ברכה לפניו ולאחריו. אלא אם כן בירך ברכה אחרונה ולא היה בדעתו לאכול יותר בעת ההוא, כשיעבור אותו הזמן רשאי לחזור ולברך. (ילקו”י)

ה. בשבת, מותר להניח את הפירות והמגדנות שהובאו לפניו על השולחן, עד לאחר ברכת המזון, כדי לברך עליהם לפניו ולאחריהם ולהשלים בכך מאה ברכות בשבת. ואין לחוש בזה לגורם לברכה שאינה צריכה. וטוב שיצוה לבני ביתו להביאם לפניו לאחר ברהמ”י.

ו. מי שמאריך בסעודה שלישית, גם לאחר צאת הכוכבים, ואחר כך במרדך בסוף הסעודה על פירות ומגדנות, וברכת המזון, מהני שפיר להשלים לחיוב מאה ברכות בכל יום.

חיוב מצוות - מנהג נאה ומשובח לספור את הברכות בשבת, כדי לוודא שאכן השלים מאה ברכות. וכן מנהגו של מרן הראשון לציון זצ”ל לספור את הברכות כמונה מרגליות. ומחיבת הרב למצוות, יש לו בבית עציצים של עצי ועשבי בשמים, כדי להשלים מאה ברכות, וכן לימון.

ברכות התורה - אם אינו יכול להשלים מאה ברכות בפירות ובשמים, יכון לברכות העולים לתורה וההפטר, ויענה אמן, ויחשב לו כאילו ברך בעצמו, כי גדול העונה יותר מהמברך. (סימן רפד ס”ג. רעק”א ס”ק ד. שבת)

הלכות ”ברכת הגומל” מנין לומדים?

ההללים ק”ז כתוב פעמיים **”ויזעקו”** וכן פעמיים **”ויצעקו”**. מה העניין? כתוב **”וכל החיים יודוך סלה”**.

ח - תבשו (אסיר ששחרר מהכלא), יש לו אמונה שישתחרר ע”י השופט או העו”ד. **והיכן הבטחון בה? יתברך?**

י - ייסורים (חולה שנתרפא ממחלתו). יש לו אמונה ברופא. **והיכן הבטחון בה? יתברך?**

י - ים (יורדי הים שעברו את הים בשלום).

מ - מדבר (הולכי מדבריות שעברו דרך מסוכנת) וזה שכתוב **”ויזעקו”** - אמונה חלקית.

והיכן הבטחון בה? יתברך? זה שכתוב פעם שניה **”ויזעקו”**. אולם אדם הנמצא בים או במדבר, למי יפנה? כמובן רק לקב”ה ולכן כתוב **”ויצעקו”**. מהיכן דוד המלך למד הלכות אלה? במצרים: עם ישראל היה בכלא במצרים. העם עבר את ים-סוף. העם עבר את המדבר. העם הבריא מהמחלות במעמד הר סיני. (מאיר בן-הרוש הי”ו)

בבט זוגי לפרשית השיבוט

עקב תשמיעון - עקבות של אהבה

ישנן פרשיות המלמדות את האדם כיצד לעבוד את קונו, וישנן המלמדות כיצד לבנות את חייו.

פרשת עקב שייכת גם לאלו וגם לאלו.

מתחת להבטחות ולאזהרות שהיא נושאת, מסתתר יסוד אחד עמוק: **דברים גדולים אינם נבנים ממעשים גדולים בלבד, אלא בעיקר מן ההתמדה שבדברים הקטנים.** זהו גם סודו של הבית היהודי.

הפרשה פותחת במילים: **”וַיְהִי עַקֵּב תְּשִׁמְעוֹן”**, ורש”י מביא בשם חז”ל שהכוונה היא ל”מצוות שאדם דש בעקביו”.

לא מפני שהן קלות בערכן, אלא מפני שההרגל גורם לאדם לדרוך עליהן מבלי משים. כך גם בחיי הנישואין. אין אלו דווקא הרגעים הגדולים המחזיקים את הבית, אלא אותן הנהגות פשוטות החוזרות בכל יום: **מילה טובה, הארת פנים, הקשבה, תודה קטנה והתעניינות אמיתית.**

אלו מעשים שאיש אינו מחשיב לגדולים, אך דווקא הם נושאים את כל משקלו של הקשר.

בית אינו נחלש ביום אחד, אלא כאשר הדברים הקטנים נעשים מובנים מאליהם.

אלא שגם המעשים הקטנים זקוקים לחיות פנימית. משום כך מזכירה התורה את המן:

”וַיַּעֲזֹב יִרְמְיָהוּ וַיֵּאכֹל אֶת הַמֶּן”.

ייחודו של המן היה שלא ניתן היה לאוגרו.

בכל בוקר היה צורך לקבלו מחדש. אף האהבה אינה דבר שניתן לצבור. אין די באהבה שהורגשה אתמול או נאמרה לפני שנים. היא מבקשת להתחדש בכל יום - במבט, במילה, במחשבה ובנתינה המתאימה לצורכי בן הזוג של היום, לא של אתמול.

כשם שהמן ירד בכל בוקר מחדש, כך גם הקשר הזוגי מתקיים מכוח ההתחדשות המתמדת.

אולם דווקא כאן באה אזהרתה האחרונה של הפרשה: **”פֶּן הָאֵכָל וְשִׁבְעָתָה... וְרַם לִבְבָּךְ וּשְׁכַחְתָּ”**.

התורה מלמדת שהסכנה הגדולה אינה בשעת מחסור אלא בשעת שובע. כאשר הכול מתנהל על מי מנוחות, דווקא אז עלול האדם לשכוח את הטוב שניתן לו.

כך גם בזוגיות. לא המשברים הם המאיימים ביותר על הבית, אלא השגרה.

כאשר בן הזוג הופך למובן מאליו, ההערכה מתמעטת, ההודיה נחלשת והקשר מאבד אטיט את חיותו. השגרה אינה האויב. השכחה שבתוכה היא הסכנה.

נמצא שכל שלושת היסודות אינם אלא מהלך אחד: **להיזהר מן הדברים הקטנים, לחדש את האהבה בכל יום, ולא לתת להרגל להשכיח את גודל המתנה.** אולי משום כך נקראת הפרשה **”עקב”** - ללמדנו שבית אינו נבנה בקפיצה אחת, אלא בעקב אחר עקב. **כל צעד קטן, הנעשה באהבה, בהתחדשות ובהכרת הטוב, מותיר את עקבותיו ובונה עוד נדבך בבית היהודי.**

בברכת שבת שלום
הרב שלמה דוידז' הי”ו
יועץ נישואין ומשפחה
מוזמנים לפנות לחשיבה משותפת
0546598068

כאחד הגדיים הזריזים

זו היתה ציפיה מורטת עצבים. לא היה יום, לא היה לילה. התפילות קרעו שחקים והגיעו עד כיסא הכבוד. בן (!). רוצים בן... אחד, בריא שנגדל אותו, נטפח אותו, נחנך אותו ונשלח אותו לתלמוד-תורה, שנזכה שיהיה לנו צאצא תלמיד חכם וירא אלוקים. איך אפשר – ריבוננו של עולם – להקים משפחה מבלי לזכות לפרי בטן, לפעיה של תינוק, לחיוך הראשון, לנפנופי הידיים, להחלפות, לבקבוקי המטרנה האינסופיים. איך אפשר?!

אליעזר וגרציה אדמוני לא התייאשו, גם אחרי 18 שנות נישואין עקרים, הם היו בטוחים שיש תקווה, שהקב"ה יאזין לתפילתם ואל שוועתם, והישועה בוא תבוא.

בן אב – העיקר המשכיות.

גרציה אשה חרוצה וחזקה. חברותיה לעבודה מתארות אותה כמורה יסודית, קפדנית, אבל שופעת חמימות לתלמידותיה. חמימות לחוד, ודרישות לחוד. ההומור אמנם לא היה צד חזק באישיותה, אבל המורות וגם התלמידות ידעו שעצב גדול שוכן בליבה, ולמי יש מצב רוח לבדיחות. רבות מהן במשך השנים שינו את שמה ושם אבן, גרציה בת נעמי שמחה, לזרע של קיימא. אמן.

אליעזר אדמוני יהודי פשוט וירא שמים בתכלית. בעודו עוסק בנסיעות מקצה הארץ לקצה, הוא משנן משניות וגורס מזכרוננו את הסוגיה האחרונה של הדף היומי. אליעזר וגרציה תמכו ועודדו זה את זה, אבל הכתלים הריקים, ההווה הכבד והשקט הנורא העיבו על שמחת חייהם. בן. רוצים בן. כמה אפשר לחכות?

מסובב כל הסיבות נענה לתפילתם. הודו להשם כי טוב כי רב חסד הוא. הם החליטו לשמור בסוד את הבשורה הטובה, בבחינת אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין, וכאן במקרה הזה צריך גם המון המון ברכה וסיעתא דיישימיא. בשליש השני של ההריון, ולאחר שנועצה עם רופאת המשפחה, יצאו הזוג אדמוני לבצע בדיקת אולטרא-סאונד, כדי לשמוע ולשמוח שהכל מתנהל בצורה בריאה ותקינה. רצו לשמוע...

"צר ליי" אמר להם ד"ר בליבשטיין בעיניים כבדות "אבל האולטרא-סאונד חושף בעיה כאובה שיש לעובר". "אני יודע שאתם מצפים לתינוק למעלה מ-18 שנה, אבל אינני יכול להסתיר את המימצא הקשה..."

גרציה ואליעזר היו ישובים מולו, ועננה שחורה של קדרות החלה לסחרר אותם, והפכה את אבריהם לכבדים משוא. האם זה נסיון שלא יוכלו לעמוד בו? אולי אנחנו רק חולמנים?

"האמינו לי משפחת אדמוני, המימצא הזה הוא נדיר, לעובר שלכם אין גפיים. לא ידיים... לא רגליים. הראש והגוף תקינים, הדופק סדיר... אבל..."

בכי כזה קורע לב, לא שמע ד"ר בליבשטיין מאז נכנס לתפקידו כרופא. מרירות ויגון של 19 שנים עמוסות תקוות שנתמססו, נשפכו כמפלים אדירים על שולחנו, והוא נותר ישוב מאובן ונבוכ. "הלוואי ואני טועה... ביקשתי גם את חוות דעתו של ד"ר מגן, ולצער... אני ממש מצטער..." ד"ר בליבשטיין הגיש לבני הזוג כוסות מים קרים, ורק אחרי שעה ארוכה הם אזרו כוחות נפש ויצאו מהמרפאה, לאופק מבהיל לא פחות מעידן העקרות. "כבוד הרב, אלה הממצאים. מה עושים?" שאל אליעזר אדמוני בעיניים לחות את גדול הדור.

"אנחנו מחכים לתינוק הזה כמעט 19 שנה. מה עושים?" הרב ז. הרים את עיניו הטהורות והבורקות וחיך חיוך ענק של טוב לב ואהבת ישראל. חיוך שנכנס ללב הפצוע כמו תרופה מדהימה שפותרת כל מכאוב. אקמול של כל המחלות. "הו, ידידי החשובים אליעזר וגרציה אדמוני,

מזל טוב. אני שמח בשמחתכם. שיהיה בשעה טובה... נו אז האולטרא-סאונד אומר שאין ידיים, אין רגליים. לא נעים. אבל זה רצון השם, ואתם יודעים מה, אגלה לכם סוד. הבורא יתברך דואג לכל יציר נברא. ואם חלילה הוא צריך להיוולד עם איבר חסר, הוא משלים לו זאת עם איברים אחרים. הסיכוי ושמעו ר' אליעזר וגרציה גרציה", ליטף חיוכו של הרב את פניהם העגומות של בני הזוג. "רבי יעקב מעמדן מספר שבזמנו היה סופר סת"ם, שכתב מזוזות וספרי תורה הכי יפים ומהוקצעים באותה תקופה... עם הרגליים. כן, כן, עם הרגליים, כי הוא נולד בלי ידיים, וקיבל ברגליו, שהפכו לידיו, עוצמות וכישורים חסרי תקדים, ובנוסף הוא היה ירא-שמים ואנשים עמדו בתור לקנות ממנו ספרי תורה, תפילין ומזוזות. אגלה לכם עוד סוד, אחד מחכמי הדורות היה גביהה בן פסיסא, הוא נולד עם גיבנת ועליה עוד גיבנת. כשהגיעו שליחי העם המצרי למלך אלכסנדר מוקדון ותבעו שעם ישראל יחזיר להם את ביזת מצרים, חכמי ישראל עמדו פעורי פה ולא ידעו מה להשיב. אבל גביהה בן פסיסא ביקש להישלח, והשיב למצרים התובעים, שהוא מוכן להשיב את ביזת מצרים, בתנאי שהם, המצרים, ישלמו שטר עמל הכפיים של עבדי ישראל, 60 ריבוא עבדים כפול 400 שנה. המלך ביקשו זמן לחשוב שלושה ימים, ולא שבו עד היום. ואם תשאלו מניין לגיבן הזה חוכמה כל כך גדולה. התשובה פשוטה: הכל בזכות אמא שלו פסיסא, שבנתה את אישיותו, שאין חכם ונבון כמוהו. וכך הוא צמח לאילן מפואר של חוכמה ויראת שמים מבלי רגשי נחיתות על כי יגבן הוא. גם במקרה שלכם, אני אומר דבר דומה. מי יודע איזה שכל מבריק ואיזו נשמה מופלאה נטועים בגוף הזה שיש שטוענים שאין לו ידיים ורגליים. מזל טוב, מזל טוב ושיהיה לברכה". חלפו להן שמונה שנים.

הרב ז. הגיע לחתונה משפחתית בירושלים. לפתע נישג אליו ילד כבן 7 ושאל: "כבוד הרב מכיר אותי?" הרב ז. נוהג להשיב לילדים "כן, אני מכיר אותך רק תזכיר לי מהיכן". "אתה היית הסנדק שלי" השיב הילד המתוק מבט במבט חד עם זוג עיניים נבונות.

"אתה אביתר?!" אני לא מאמין, היכן אתה לומד? באיזה סוגיה? נו ומה אומר רש"י, ומה מקשה עליו התוספות? נו ואיך הריטב"א מיישב זאת? ורבנו חננאל? אוי, אוי, איזה תלמיד חכם אתה אביתר" סיכם הרב.

אחרי דקות ארוכות של פלפול תלמודי, אחז הרב ז. את ידיו של אביתר הקטן ופרץ עמו במחול סוחר לצלילי התזמורת. "כיצד מרקדן לפני הכלה".

גרציה ואליעזר מחו מרחוק דמעה על אושר, אביתר המוכשר שלהם, עם יד אחת בריאה ויד אחת תותבת, עם רגל אחת בריאה ורגל אחת תותבת, רקד בקצב מעורר כבוד, כאחד הגדיים הזריזים שבחבורה, עם גדול הדור. כן זה שנתן להם עצה שכולה אומרת כבוד לתורה, והודייה למי שאמר והיה העולם.

כן, כן, ראוי לסכם ולהדגיש, באולטרא-סאונד ראו, אבל לא ראו כמו שצריך, וגם אם ראו כמו שצריך, מי אנחנו שנכניס עצמנו לכבשן ההנהגה של ריבון העולם, שמחליט בסופו של כל הריון עם כמה איברים יוולד התינוק.

אל תבטחו באולטרא-סאונד, שאין בו תשועה. התברכו מגדולי הדור ותוושעו.

כיצד מרקדן, ריקוד תורה שאין בו שמץ של תותב.

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-7743834

או בדואר אלקטרוני: aviyagel123@gmail.com

בנידן כשתילי זתים - חינוך

חינוך בחופשת הקיץ

חורים רבים נערכים לחופשת הקיץ מראש ודואגים לתוכנית בידור מלאה עבור הילדים. הם חשים שעליהם להעסיק את הילדים ללא הפסקה, ולעיתים מגייסים למשימה זו קייטנות, ביביסיטר, קרוב משפחה ועוד. נדרשת היערכות ייחודית מבחינת שעות העבודה של החורים, ולעיתים גם גיוס משאבים כלכליים. אם המשפחה מתכננת חופשה משותפת, רצוי לשותף את הילדים בכל הניתן בהתאם לגילם ובהתאם לאפשרויות החורים ולרצונם לגבי יעד החופשה, סגנון הלינה וכן הלאה. כדאי שהידיים יכללו בילוי מתאים לילדים, כמו בריכה ופארקים, וגם למבוגרים, כמו מוזיאונים וחמולות. לילדים צעירים לעיתים יש פחות סבלנות לנסיעות ארוכות, ואם היעד מרוחק – ניתן לתכנן עצירות ולהצטייד בפעילות לנסיעה הממושכת.

חופשת הקיץ היא הזדמנות שלנו החורים לחוות הנאה עם ילדינו. אילו מאיתנו המסייעים לילדיהם בהכנת שיעור העם ירגישו גם הם "חופשי". למרות העובדה שלכולנו יש מקומות עבודה לחוצים ואתגרים רבים בבית ובחוץ, חשוב לנסות ליצור מרחבים שבהם גם אנו נהנה מילדינו, מרחבים שאולי אף יזכירו לנו מדוע בחרנו מלכתחילה להיות חורים.

"והיה עקב תשימיעון את המשיפטים האלה..."
לבעל הטורים יש שלושה פירושים במילה 'עקב',
א. "עקב"ב תיבות יש בעשרת הדברות הראשונות. דהיינו 'עקב' זה בגימטריה 172 ובעשרת הדברות בפרשת 'יתרו' יש 172 מילים.

והתורה אומרת לנו - "והיה עקב תשמעו", דהיינו שתשמעו לעשרת הדברות אז יהיה לכם חיים משושרים."

ב. עקב - "עשה תורתך קבע" (דהיינו: 'עקב', ו - 'קבע', זה אותם אותיות.

הקב"ה מבקש ממך: תעשה את תורתך קבע.

ג. "עקב" - זה מרמז לנו על ענוה !! ואיך זה מרמז? לומדים זאת מן העקב הזה שהולך אחר הרגל דרך ענוה ולפיכך אינו נוהג כמו אצבעות הרגליים.

דהיינו: תלמד מהעקב! הוא הולך אחרי האצבעות והוא בעצם 'השני' ולא 'הראשון', אבל הוא מרוויח מזה... הוא לא חוטף מכות כמו האצבעות שהולכות בראש. לכן תדע כמה שאתה יותר מאחורה ויותר בענוה, אתה חוטף פחות וטובל פחות.

כל הישועות והברכות
לנישואי יסוף יוסף ז"ל
שתרמו לסעודה הרביעית בליון
זכות מרן עובדיה יוסף ז"ל
שיתברכו ברפואה שלימה
ובכל מילי דמיטב ברוחניות
ובגשמיות, פרנסה טובה
אושר נחת ושלווה
לרפואת דוד בת מרים
טובה בת דבורה אושר בן חמדה
לרפואת נסים בן סולטן
לע"נ יעקב בן אברהם ז"ל

מכרות ואיחולים
יחיא' יעקב סוכימן
לרגל חולדת הבן
יהי רצון שיעלה
במעלות התורה
והיראה ויצליח בכל
דרכיו ומעשיו ויזכה
לאריכות ימים.
וברכה נחת ושלווה
לבנימין גואטה ורחל
לשלמה ושרה סולמן

מזל טוב ואיחולים לבניים
לאריה ולימור ישראל
י"ב ואסתר אהרן
לנישואי ידידיה עם זלפה
ה"ר שיקימו בית נאמן ושר
בישראל ועלה הקשר יפה יזכו
להמשיך את מסורת הבית המפורא
עני הנפן בעני הנפן דוד נאה ומתקבל
יזכו השנה לזרע קודש בן-קיימא

מכרות ואיחולים
לאריה ולימור ישראל
בית נאמן
שתתברך ברפואה
שלימה נחת ושלווה
ואושר ויתגשמו
משאלות לבנה
לטובה ולברכה
ותזכה לשנים
רבות וטובות
עם בעלה אורן

לע"נ הצנועה והענוה
שבבאי מוסאי
בן אברהם וזליכה ז"ל
האזכרה תתקיים
ביום שני כ' אב
18:00 - בבית העלמין.

לע"נ הצנועה והענוה
זליכה נחמה-זלכה
בת חנה ואברהם ז"ל
האזכרה תתקיים
ביום שני כ' אב
18:00 - בבית העלמין.

לע"נ הצנועה והענוה
נריס דודי
בית נאמן ושר
בישראל ועלה הקשר יפה יזכו
להמשיך את מסורת הבית המפורא
עני הנפן בעני הנפן דוד נאה ומתקבל
יזכו השנה לזרע קודש בן-קיימא

לע"נ הצנועה והענוה
נריס דודי
בית נאמן ושר
בישראל ועלה הקשר יפה יזכו
להמשיך את מסורת הבית המפורא
עני הנפן בעני הנפן דוד נאה ומתקבל
יזכו השנה לזרע קודש בן-קיימא